

Σεβασμιώτατε,
Σεβαστοί Πατέρες,
Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Σήμερα, που η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει το ιερό γεγονός της Υπαπαντής του Κυρίου, την ευλογημένη εκείνη στιγμή κατά την οποία ο Άγιος Συμεών υποδέχεται το Θείο Βρέφος στην αγκαλιά του, ο Θεός με αξιώνει να σταθώ ενώπιόν Σας, Σεβασμιώτατε, και να αφιερώσω την ύπαρξή μου κι εγώ στην αγκαλιά της Αγίας μας Εκκλησίας. Με δέος και ευγνωμοσύνη, στέκομαι ενώπιων Θεού κι ανθρώπων, προσμένοντας να λάβω από τα σεπτά Σας χέρια την χάρη του πρώτου βαθμού της Ιεροσύνης, αυτής του Διακόνου, προσφέροντας την ψυχή μου ως θυσία αγάπης στον Χριστό και την Εκκλησία.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να αναφερθώ στον Άγιο Συμεών Αρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης, ο οποίος στους λόγους του, κάνει σαφές, πως όλα τα της ιεροσύνης εξαρτώνται από τον Αρχιερέα, και παράλληλα τονίζει πως η ιεροσύνη είναι συνέχεια του έργου του Χριστού, είναι η ίδια ιεροσύνη του Χριστού, και με φόβο και τρόμο πρέπει να την αναλαμβάνει κανείς και πάντοτε να έχει την συναίσθηση ότι ενεργώντας την ιεροσύνη ενεργεί ως όργανο του Χριστού. Για αυτό και εγώ Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, προστρέχω στην δική σας

πατρική αγκαλιά, και σας παρακαλώ πολύ να με μνημονεύεται στις προσευχές σας, ώστε με την ευχή σας, να έχω ευάρεστη διακονία ενώπιον Του Θεού.

Η σημερινή ημέρα σηματοδοτεί για εμένα την απαρχή μιας νέας πνευματικής πορείας, γεμάτης ευθύνη και θυσία. Γι' αυτό στεκόμενος ενώπιόν Σας, αισθάνομαι την ανάγκη με την ευχή Σας να ευχαριστήσω όλους εκείνους που υπήρξαν συνοδοιπόροι και καθοδηγητές μου στο ταξίδι της ζωής μου, στηρίζοντάς με με την αγάπη, τις προσευχές και τις διδαχές τους.

Πρώτο από όλους επιθυμώ να ευχαριστήσω Εσάς Σεβασμιώτατε. Από την πρώτη στιγμή που η Θεία Πρόνοια σας έφερε στην Μητρόπολή μας, νιώσαμε την πατρική σας στοργή. Ο Θεός σας έχει πλουτίσει με πολλά χαρίσματα, ως αντίδωρο των πολλών κόπων και αγώνων που καταβάλατε εντός της Εκκλησίας από την παιδική σας ηλικία έως και σήμερα. Η πραότητα και η ευγένεια της ψυχής σας, εκδηλώνεται σε κάθε συνάντηση που έχετε με εμάς, τα πνευματικά σας τέκνα. Αυτές οι αρετές σας, συνυφασμένες με την αγάπη που έχετε για τον Θεό και τον πλησίον, έγιναν και για εμάς τους νεότερους πηγή έμπνευσης και αφορμή εντονότερου πνευματικού αγώνα. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως από την πρώτη κιόλας

ημέρα που ήλθα σε κοινωνία μαζί σας, με περιβάλλεται με την αγάπη σας, και το πατρικό σας ενδιαφέρον για την πνευματική μου προκοπή. Χαραγμένη στην μνήμη μου, είναι η προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους, που πραγματοποίησε η μητρόπολή μας, τον Ιούλιο του 2022 με επικεφαλής Εσάς. Οι ιερές εμπειρίες που ζήσαμε κοντά σας, μας δυνάμωσαν πνευματικά για τις αποφάσεις που πήραμε για το μέλλον μας.

Είναι αλήθεια Σεβασμιώτατε, πως από την παιδική μου ηλικία, είχα αυτή την έλξη, το να διακονώ μέσα στο Ιερό Βήμα, στην ενορία του χωριού μου, με πολύ ενθουσιασμό. Όμως, καθώς ο χρόνος κυλούσε, η φλόγα αυτής της κλίσεως έμοιαζε να εξασθενεί. Η πορεία μου με οδήγησε στην επιστήμη της λογιστικής, και οι μέριμνες του κόσμου φάνηκαν να θολώνουν την παιδική εκείνη επιθυμία και να μπερδεύουν την ύπαρξή μου. Όμως, ο Κύριος, πλούσιος σε έλεος, δεν με εγκατέλειψε. Με οδήγησε εδώ, στην ευλογημένη ενορία του Αγίου Δημητρίου, όπου συνάντησα τον πνευματικό μου πατέρα, και νυν Γέροντά μου, π. Επιφάνιο Θεοδωρίδη, και διά μέσου αυτού ξαναβρήκα τον εαυτό μου και το αληθινό νόημα της ζωής μου. Μέσα από αυτήν τη Θεία Οικονομία, η καρδιά μου άρχισε να ξαναφλέγεται από αγάπη για την αφιέρωση στον Θεό, και ο

δρόμος της μοναχικής ζωής φανερώθηκε ως η μόνη αληθινή οδός για εμένα και αυτό που η καρδιά μου ποθούσε.

Έτσι συνδέθηκα αρχικά με την ενορία και αμέσως μετά με την Ιερά Μονή του Αγίου Νεκταρίου αυτή που λίγο αργότερα έμελλε για 'μένα να αποτελέσει το πνευματικό μου λιμάνι. Εκεί, δίπλα στον Γέροντα και στους σεβαστούς αδελφούς μου Πατέρες, έμαθα την αξία του αγώνα και της αυταπάρνησης, της προσευχής και της υπακοής στην αγία μας Εκκλησία. Η αγάπη και ο θείος ζήλος τους με στήριξαν και με εμπνέουν συνεχώς να προχωρώ με ταπείνωση και αφοσίωση στον Χριστό. Γι' αυτό και θα τους ευγνωμονώ πάντοτε για όλα αυτά.

Στην συνέχεια, ιδιαιτέρως, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου προς τον σεβαστό Γέροντα Εφραίμ, καθηγούμενο της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, τον σεβαστό Γέροντα Αλέξιο, καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Ξενοφώντος, τον σεβαστό Γέροντα Γαβριήλ, καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος, καθώς και τον σεβαστό π. Χρυσόστομο, Γέροντα του κελίου των Αγίων Πάντων στη Σκήτη της Αγίας Άννης. Με την αγάπη τους για την αδελφότητά μας, του Αγίου Νεκταρίου, αλλά και με τις προσευχές τους μας στηρίζουν στον πνευματικό μας αγώνα, και η παρουσία των αντιπροσώπων τους σήμερα αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και

ευλογία για εμάς. Μαζί με τους Γέροντες επιθυμώ να ευχαριστήσω ιδιαίτερω και την σεβαστή Γερόντισσα Ιακώβη, καθηγουμένη του ιερού Ησυχαστηρίου Τιμίου Προδρόμου Ακριτοχωρίου Σερρών που προσθέτει με την ευχή της περαιτέρω ευλογία στην ψυχή μου.

Από τα βάθη της ψυχής μου, ευχαριστώ τους γονείς μου, Αναστάσιο και Παναγιώτα, για τις αμέτρητες θυσίες και την αληθινή τους αγάπη. Η ευχή τους είναι πολύτιμος θησαυρός για εμένα, όπως και η παρουσία της αδελφής μου Καλλιόπης και του γαμπρού μου Νικολάου, που με στηρίζουν πάντοτε με αγάπη. Ιδιαίτερη μνεία οφείλω στον παππού μου, Ιωάννη Σεράκη, καθώς και στους νονούς μου, Κωνσταντίνο και Μαρία, που από μικρό παιδί μου με συμβούλευαν να μην λείπω από την Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία. Με ευγνωμοσύνη επίσης αναφέρω τον πνευματικό μου αδελφό, Αλέξανδρο Παπαδά, που πάντοτε σπεύδει να σταθεί δίπλα μου σε κάθε στιγμή της ζωής μου.

Απεριόριστη ευγνωμοσύνη οφείλω και σε όλους όσους διακονούν εδώ στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου και ιδιαίτερω στους εφημερίους του Ναού, τον π. Ευστάθιο Κοντοζίδη και τον π. Σάββα Αμοιρίδη. Είναι μεγάλη για 'μένα χαρά που η χειροτονία μου τελείται σε αυτόν τον Ναό, στον

οποίο αναγεννήθηκα πνευματικά και επιπλέον έζησα πολλές από τις ομορφότερες στιγμές της ζωής μου. Εδώ δεν ένιωσα ξένος ούτε μία στιγμή, αλλά αντίθετα ένιωσα μέλος μιας μεγάλης οικογένειας που την δένουν οι δεσμοί της αγάπης προς τον Άγιο Δημήτριο, αλλά και του ενός προς τον άλλο. Εγκάρδιες ευχαριστίες θα ήθελα να απευθύνω επίσης και προς τον κ. Μιχαήλ Γιαννάτσκο που με το παράδειγμά του μου έμαθε την αξία της προσφοράς προς τον συνάνθρωπο. Ένα ευχαριστώ από καρδιάς θα ήθελα να προσφέρω και σε όλους εσάς, τους εκλεκτούς κληρικούς που βρίσκεστε σήμερα εδώ για να προσευχηθείτε στην νέα μου αυτή αρχή. Παρακαλώ, μην με λησμονείται ποτέ από τις προσευχές σας. Ευχαριστώ επίσης και όλους τους κληρικούς που, αν και δεν μπόρεσαν να είναι σήμερα κοντά μας, με στηρίζουν με την προσευχή και την αγάπη τους. Ιδιαίτερα θα ήθελα να αναφερθώ στον π. Γαβριήλ Ασπρολούπο, πνευματικό του Γέροντά μου, ο οποίος με την πατρική του στοργή, την πνευματική του καθοδήγηση και την πολύτιμη ευχή του αποτελεί για την αδελφότητά μας σημείο αναφοράς και πηγή ενισχύσεως στον αγώνα μας.

Με βαθιά ευγνωμοσύνη και σεβασμό στρέφομαι στον πνευματικό μου πατέρα, τον σεβαστό μου Γέροντα, π. Επιφάνιο. Ο οποίος βαστάζει καθημερινά στις πλάτες του την ευθύνη για την πνευματική μου προκοπή, συγχωρώντας τις αμαρτίες και

τα σφάλματά μου, και συγχρόνως είναι αυτός που πασχίζει να μου μάθει να αγαπάω αληθινά τόσο τον Χριστό όσο και τον κάθε μου αδελφό. Η αγάπη που μας μαθαίνει, δεν είναι από αυτό τον κόσμο, αλλά είναι η πραγματική αγάπη, την οποία μας δίδαξε ο Θεάνθρωπος Χριστός με την θυσία Του επάνω στον Σταυρό. Εάν μέχρι σήμερα κατάφερα έστω και ένα καλό στην πνευματική μου οδοιπορία μέσα στην Αγία μας Εκκλησία, αυτό το οφείλω στην υπακοή προς τον πνευματικό μου πατέρα. Και δεν θα λησμονήσω ποτέ την πρώτη φορά που γονάτισα κάτω από το πετραχήλι του. Για 'μένα η συνάντησή μου με τον πνευματικό μου πατέρα, θυμίζει τη σημερινή συνάντηση του Αγίου Συμεών με τον Χριστό, τον οποίο δέχτηκε στην αγκαλιά του και γέμισε η ψυχή του με ειρήνη και χαρά. Αυτήν την ειρήνη και την χαρά βίωσα και βιώνω και εγώ μαζί με τον πνευματικό μου πατέρα, ο οποίος με έβαλε στην πνευματική του αγκαλιά και μέσα σε αυτήν με κρατάει γερά, με ενισχύει, με προστατεύει και με ασφάλεια με οδηγεί στην αγάπη του Χριστού. Ο Γέροντας υπήρξε εκείνος που με δίδαξε, όχι μόνο με λόγια, αλλά με τη θυσιαστική του ζωή, να ακολουθώ τον Κύριο με ταπείνωση και αυταπάρνηση. Βρίσκεται πάντοτε κοντά μας, είτε για να μας ενισχύσει, είτε για να μας παρηγορήσει, είτε και για να χαρεί με την χαρά μας, ως ένας ζωντανός καθρέφτης της αγάπης του ποιμένου Χριστού, που δεν αφήνει ποτέ τα πρόβατά Του, σε όποια κατάσταση κι αν βρίσκονται. Για αυτό

και τον παρακαλώ θερμά, να με έχει συνεχώς στο κομποσκοίνι του, εμένα και όλα τα πνευματικά του παιδιά, γιατί έχουμε ανάγκη από την προσευχή του.

Σεβασμιώτατε, επιτρέψτε μου για μία ακόμη φορά να εκφράσω την ειλικρινή και βαθιά μου ευγνωμοσύνη προς το σεπτό πρόσωπό Σας. Η αγάπη και η στήριξή σας προς την αδελφότητά μας είναι απαράμμηλη. Η διαρκής σας μέριμνα, η πατρική σας φροντίδα και η ανιδιοτελής σας προσφορά αποτελούν για εμάς πολύτιμο δώρο και πηγή ενισχύσεως στον μοναχικό μας αγώνα. Νιώθουμε τη στοργή σας σε κάθε σας λόγο, σε κάθε σας πράξη και η πατρική παρουσία σας στη ζωή της ταπεινής αδελφότητάς μας αποτελεί για όλους μας ύψιστη ευλογία. Προσευχόμαστε ο Θεός να σας χαρίζει υγεία και δύναμη, ώστε να συνεχίζετε να ποιμαίνετε το ποίμνιό σας με την ίδια αγάπη και αφοσίωση πάντοτε.

Κλείνοντας Σεβασμιώτατε, η σημερινή ημέρα είναι για μένα σταθμός ζωής, μια ευλογημένη αρχή σε μια πορεία διακονίας και θυσίας. Με τις πρεσβείες του Αγίου Νεκταρίου Επισκόπου Πενταπόλεως, και με την τη δική Σας ευχή και ευλογία, εναποθέτω την ύπαρξή μου στα χέρια του Κυρίου, ζητώντας

από Εκείνον να με ενδυναμώνει, ώστε να υπηρετώ την
Εκκλησία Του με αφοσίωση, ταπείνωση και αγάπη.

Σας ευχαριστώ από καρδιάς!